தத்துவவிவேசினி

இந்துசுயக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

VOL. V.—NO. 25.] MADRAS:—SUNDAY JUNE, 20, 286 A. S. [MONTHLY, 4 ANNAS.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

[ஊ]ழ்வாதம்.—அத்வைதோப	சீர்திருந்தாத பிராமணர்கள்.
ந்நியாஸம்.-ரிவரெண்ட் ஜி	இந்து புருடரும், பெண்களும்.
எம். சுப்பன் பாதிரியார் உ	உலோபம்.
பந்நியாசத்தின்சாரம்.	வர்த்தமானம்.

Fatalism.

ஊழ்வாதம்.

இவ்வுலகத்தின்கண்ணே மக்கள் அனுபவிக்கும் நன்மை தீமைகள் அவ்வவர்கள் முற்பவத்திற்செய்த வினைக்கீடாகவே யிருக்கின்றனவென்றும், ஊழ்வலிதென்றும், அதன்முன் யாருடைய உபாயமும் செல்லாதென்றும், ஊழ்வினையைக் கடந்து நடந்தவர்கள் சுவர்க்கமத்திய பாதாளமென்னும் திரிலோகத்துமில்லையென்றும் சில சமயவாதிகள் கூறுகின்றார்கள். ஊழாவதென்னவெனின், ஆன்மாக்கள் ஆதியிலே செய்த நல்வினை தீவினைகளே ஊழாம். ஊழ்-ஆகூழ் என்றும், போகூழ் என்றும் இரண்டுவகையாம். நல்வினையைச்செய்து அதற்கீடாகிய போகபாக்கியத்தைப் பெறுதலே ஆகூழாம்; தீவினையைச்செய்து அதற்கீடாகிய துன்பம் நகசம் இவைகளை அனுபவித்தலே போகூழாம்.

இன்னபடி திரிகரணசுத்தியாய்க்கூறும் ஊழ்வாதிக்குக் கடவுள் நம்பிக்கை யில்லாதேனும் இருத்தல்வேண்டும், அப்படிக் கடவுள் நம்பிக்கை ஓர்காலிருப்பினும் அக்கடவுள் வல்[illegible]யினும் கன்மவல்லபம் சிறந்ததென்றேனும் அவன் [illegible]ருத்தல்வேண்டும். இப்படிக்கில்லாமல் "கடவுளும் [illegible]ன்மமும் உண்டு, கன்மாகிய ஊழின்படியே சகல [illegible]க்கவல்லதேனும் கன்மவலியைக்காட்டினும் கடவுவலியே மிக்கது" என்று ஒருவன் சொல்வானேல், அவ[ன்] பகுத்தறிவில்லா மானுடப்பதரேயாவன். ஏனெனில், [illegible]லமும் ஊழ் அல்லது அவ்வவர் கன்மத்தின்படி நடக்க[illegible]லமேல், க[ட]வுளென்னத்திற்கு? கடவுள் ஊழின்படி நட[த்]தற்கெனின், ஊழின்றேல் கடவுளுக்கென்னவேலை? ஆன்[மா]க்களது செய்கையால் உற்பவித்தது ஊழா? அல்லது [ஊ]ழின் செய்கையால் உற்பவித்தவர்கள் ஆன்மாக்களா? [illegible]திகள் சொல்லின்படி ஆன்மாக்கள் முற்பவத்தில் செய்த நல்வினை தீவினையே ஊழாயின், அவ்வான்மாக்கள் சுவாதந்திரியரா? சுவாதந்திரியரேல் அவனை ஆக்கியளித்து அழிக்குங் கடவுளர் ஒருவர் உண்டென்பது எப்படி? அவர் சுவாதந்திரியரல்லரேல், அவரை யாட்டுவித்த சூத்திரபாகி கடவுளின் கருத்துப்படி ஆடினவர்களாகின்றார்கள். ஆத[லா]ல் "ஊழின் செயலே செயல், அதன்முன் யாருடைய [உ]பாயமுஞ் செல்லாது" எனனும் ஊழ்வாதிகள் சித்தாந்த[ம்] [illegible]இன் தலையில் இடிவிழுந்துவிடுகிறது. இப்படியே நியாயி[illegible] வருந்தோறும் கடவுள் நின்றால் ஊழ்நிற்கவில்லை, ஊழ்நின் [illegible]றால் கடவுள் நிற்கவில்லை. "கடவுள் ஊழ் என்னப்பட்ட [இவ்]விரண்டுமேயிருந்து சகலகாரியங்களையும் நடத்துகின்றன" [illegible]னின், கடவுளுக்கேனும் ஊழிற்கேனும் சுயமாய் நடத்த[illegible]தக்க சக்தியில்லையென்றுதானே வெளிப்படுகின்றது. வெ[illegible]ிப்படவே கடவுளும் ஊழும் தனித்தனி அபூரணசக்தி[illegible]டையதென்றாகிறது. ஆகவே கடவுளேனும் ஊழேனும் [த]னித்துள்ளவிடத்துச் சடம்போல் செயலற்றிருக்க வேண்[டி]யதேயன்றோ? ஊழின் கதியும் கடவுள் கதியும் இவ்வளவா[illegible]லான், ஆன்மாவின் கதியைப்பற்றி விசாரிப்பாம்.

[illegible] ஊழ், கன்மம், வினை என்பன ஒருபொருட்கிளவி. ஊழ்[வா]திகள் சித்தாந்தப்படி "முற்பவத்தில் ஆன்மாக்கள் செ[ய்]த நல்வினை தீவினையே ஊழாதலால்," செய்வினைக்குமு[ன்] [illegible] செய்வோனாகிய ஆன்மா விருந்திருத்தல்வேண்டும்; அவ்[வா]ன்மா யாதானும் ஓர்கருமத்தைச் செய்தற்குமுன், ஊழி[illegible]லை; ஊழின்மையால் மேற்காட்டியபடி அவ்வூழோடுகூடி அல்லது அதைக் கருவியாகக்கொண்டு இயற்றுஞ் செய்கை கடவுளுக்கில்லை. ஊழில்லாதகாலத்திலும் (கடவுள் இருந்ததாக வைத்துக்கொள்ளினும்) அக்கடவுள் செயலற்றிருந்த காலத்திலும், தான் சுவாதந்திரியமாய்ச் செயல்புரிந்த ஆன்மவலியே கடவுள் வலியினுங் கன்மவலியினுஞ் சிறந்ததாகின்றது. ஆதலால் விதிவலிதென்கிற ஊழ்வாதிகளே! மதி வலிதோ, விதி வலிதோ யோசியுங்கள்.

அத்வைதோபந்நியாஸம்.

1885ளு நவம்பர்மீ 25வ ஸ்ரீமான்...................... ....சாஸ்திரியாரவர்களால் நடத்தப்பட்ட அத்வைதோபந்நியாஸத்தின் பெருமையும் உசிதமும் சிரவணிகர்க்கானந்தகரமாக்குவித்த அதன் விஷயங்களையும் பின்வருமாறு காண்க.

முதலாவது அத்வைதத்தின் இலக்கண மினையதென்[illegible]க அதனை யேற்படுத்தியவர் இன்னாரென்று புலப்படாத்தெழுல் அநாதியென்றும், அது மகா பெருமையுடைத்துவிட்டது; சொல்லிமுடித்தார். [illegible]க்காரர்களும்

இரண்டாவது பஞ்சகோசமாகிய அன்னத அடையாளமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், [illegible]திரம் அழிந்துபோ [illegible] முதலிரண்டின் ஞானமுடையவர்களே நாஸ்திகரென்றும், மற்ற மூன்றினும் ஞானமுடையவர்கள் ஆஸ்திகரென்றும் கூறி, ஷை நாஸ்திகர் கொண்டது பிரத்தியட்சப்பிரமாணமென்றும், ஆஸ்திகர் கொண்ட வேதம் அல்லது சாஸ்திரமோ பிரத்தியட்சம் அநுமானம் இரண்டினாலும் அறியக்கூடாதது என்றும் புகன்று, ஷை மனோமயமானது இன்னதென்று வேதாந்தசாஸ்திரங்கள் கூறும்வண்ணம் உணர்க்காமல், மனமென்பது - பித்தம், ரத்தம், மூளை இம்மூன்றையும் அநுசரித்து இருப்பதென்றும் * அல்லது நாபி,இருதயம், புருவமத்யம் இம்மூன்றையு மநுசரித்திருப்பதென்றும் வெகு சாமர்த்தியமும் சாந்தமுமாய்ப் பிரசங்கித்து சரீர முதலிய பதார்த்த தத்துவங்களின் பரிசோதனையிலும்,அவற்றின் குணகுணங்களைத் தெரிந்துகொள்வதிலும் நாஸ்திகர்கள் மெத்த வலியுடையவர்கள் என்பதிற்சந்தேகமில்லையென்றும் ஆகையால் நாமும் அவர்களை நிந்தைசெய்யாமல் நமக்குச் சகாயமாக வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்குப் புலப்படாத மனம், அறிவு அல்லது ஆன்மா, பரமான்மா முதலிய வஸ்துக்களை அநுசரித்து நடக்கவேண்டியது நமது கடமையென்றும் மேற்படி உபந்நியாஸத்தை முடித்தனர். †

தத்துவவிவேசினியே! சாஸ்திரியார் தொடுத்தது அத்வைதமும் விடுத்தது அவாந்தரமுமென நீயுங் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். ஆயினும் அதைக்குறித்து எமக்குப் புலப்பட்டதையுஞ் சற்றே புகட்டிக் காட்டுவாம். அதாவது:—

அத்வைதத்தைச் சாஸ்திரியார் மதமென்றனரோ, அது மதமா? அல்லது வேறென்னவென்று ஆய்ந்துபார்க்கப் புகுவோமாயின், வேதத்தின் பிரிவுகளாகிய சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு பிரதான பாகங்களுள் ஒன்றேயாகுமல்லவா ? அன்றியும் மேற்படி சரியையாதி நான்கும் வேதத்துள் அடங்கினவையா,அன்றோ? அங்ஙனமிருக்க, அத்வைதத்தைமாத்திரம் ஓர்மதமென்றும், அதைக் கண்டுபிடித்தவர் இன்னாரென்று தோன்றாமையால் அதை அநாதியென்றும் சொல்லப்புகின், A மற்ற முப்பாகங்களை

---

*. இதற்குச் சாஸ்திரியார் வேதாந்த சாஸ்திரப் பிரமாணங் காட்டின் ஒப்புவாம்.

†. அவர்களுக்குப் புலப்படாததைப் புலப்படுத்தினாலன்றோ அவர்கள் சாஸ்திரியாருடனிருப்பர்?

A. ஓர்நூல் செய்தோன் இன்னானென்று கண்டுபிடிக்கக் கூடாமையால், அதைச் சாஸ்திரியார் அநாதியென்றே மதிப்பார்போலும்!

யும் அவ்வாறே அனுவத்தனையும் பேதமின்றி கூறநேரும். நேரின், சாஸ்திரியார் மொழிந்தபடி வேதம் அநாதி என்ற லட்சணத்தை கிஞ்சித்காலமேனு மேற்றுநிற்கும். இன்றேல் மற்ற முப்பாகங்களைக் கண்டுபிடித்த கர்த்தாக்களை யெடுத்தோதல்வேண்டும். அதாவது-சரியையைக் கண்டுபிடித்தவன் யாவன்? கிரியையைக் கண்டுபிடித்தவன் யாவன்? யோகத்தைக் கண்டுபிடித்தவன் யாவன்? இம்மூவரையும் சாஸ்திரியாரறிந்துதான் அறியாத அத்வைத கர்த்தா இல்லாமையால் அநாதியென்றாரோ! பளா, பளா! நன்று, நன்று!

மேலும் மேற்படி முப்பாகங்களை யாதியென்பாரேல் பஞ்சும், நெருப்பும், இருளும், ஒளியும் ஒன்றாய்க் கூடியிருந்ததன்ன அநாதியாகிய வேதத்துள் ஒருபாகம் அநாதியும் ஏனைய திரிபாகங்கள் ஆதியும் என்றதுபோலாய் ஆபாஸப்பட்டு பரஸ்பரவிரோதமுண்டாம். அந்தோ! இதனை சாத்திரியார் கவனியாததென்னை? பின்னும், கிறீஸ்து என்பவனாற் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதற்கு கிறீஸ்துமதமென்றும்; மகம்மதுவினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதற்கு மகம்மது மதமென்றும், அந்தந்த மதத்தைக் கண்டுபிடித்தவன் பெயரால் அவ்வம்மதங்களும் வழங்கப்படுகின்றனவென்றும், ஆனால் அத்வைதமோ அங்ஙனமன்று, இதைக்கண்டுபிடித்தவன் இன்னானென்று தெரியாமையால் அநாதியென்றும் சாஸ்திரியார் பகர்ந்தாரோ, கிறீஸ்துமதம் கிறீஸ்துவால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன்றென்றும், அதுபோலவே மகம்மது மதத்தைக் கண்டுபிடித்தவன் மகம்மது வன்றென்றும், இவர்களுக்கு முன்னரே அம்மதங்களிருந்தனவென்றும், ஆனால் ஷை கிறீஸ்துவும், மகம்மதுவும் அவ்வம்மதங்களைச் சீர்திருத்தவந்தவர்களென்றும், மேற்படி மதத்தர்களாலும், மதங்களாலும் அறியப்பட்டிருக்க, சாஸ்திரியார் ஆங்கிலேய தத்துவங்களிற் சிலவற்றை யறிந்துகொண்டதுபோல மேற்படி மதக்கோட்பா[illegible] முணராமல் தம்மனம்போனவாறு பேசியது அவர்க்[illegible]? ஒன்றைச் சற்றேரக்குறையவேனும் உணர்ந்[illegible] அதைக்குறித்துப் பேசவேண்டியது விவேகிகள் [illegible]வும் "பதறுதகாரியம் சிதறுது" என்ற வசன[illegible] ஸ்திரியார் பதறி வமுத்தியது "ஆனைக்கு [illegible] றதனுலே!

[illegible]னை இம்மூன்றையு மநுசரித்திருப்பதே மனம் என்றாரோ. மேற்படி மூன்றையு மநுசரித்துள்ள மனம் பிரத்தியேகமாயிருக்கின்றதா? அல்லது ஷை மூன்றாலாயது மனமா? அல்லது ஷை மூன்றிற்கே மனமென்று பெயரா? முற்கூறிய முப்பொருளையும் அநுசரித்திருப்பது மனமென்றாரோ. மனமென்றாலென்ன? பதார்த்தமா? பதார்த்தங்களின் [illegible]மா? அல்லது பதார்த்தங்களின் தருமமா? மனமென்பதினையவெளத் தெளிவாய்க் காண்பியாமல் அவாந்தரமாய் விட்டுவிட்டதென்னை! "என்மனம்" என்று சொன்னதனால், மனம் என்பது சரீரத்தை விட்ட தனிப்பொருளென் றர்த்தமாயின், "என்தலை" என்னும் தலையுந் தனித்ததாக வேண்டும். இங்ஙனே சரீரத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் என் எனும் பதத்தின் பின்னே கூறி சரீரத்தைவிட்ட தனிப்பொருளாக்கிவிட்டால் சாஸ்திரியார் சரீரத்தை யெதுவாகக் காண்பிப்பாரோ? அன்றியும் அவயவங்களாலாய சரீரமே சூன்யமாகும்போது, இவர் எதுவாக, எங்கே என்னசெய்துகொண்டிருப்பாரோ தெரியவில்லை. அந்தோ! செடியல்லது கொடியின் ரஸத்தை என் ரஸமென்னுமானால், செடியல்லது கொடியைச் சம்பந்தியாத தனித்த பதார்த்தமா ரஸம்? அல்லது செடியல்லது கொடியாலாயது ரஸமா? அன்றியும் செடியைத்தவிர ரஸத்தைத் தனியே காண்பிக்கவுங் கூடுமா? செடி செடியாயிருக்கும்போதே செடியை வேறு, ரஸத்தை வேறாகக் காண்பிப்பாரா சாஸ்திரியார்? அதுபோல் "என் உயிர்" என்னும்போது சரீரத்தை வேறாகவும், சரீரியை வேறாகவும் காண்பிக்க உடலை நீங்கிய பதார்த்தமா உயிர்? அல்லது உடலாலாய பதார்த்தமா? ஆனால் செடியின் இலை, பூ, காய், கனி, கிளை என்னுங்கால், செடியினோர் பாகமாகிய அவயவத்தைக் குறிக்கின்றதா? வேறா? அதுபோலவே என் கால், என் கை, என் தலை, என் கண், என் செவி எனப் புகலும்போது சரீரத்தின் அவயவங்களைக் குறிக்கின்றதென்பது கைக்கனிபோல் விளங்கவில்லையா? ஆனால் செடியின் பழம், பழத்தின் ருசி என்போமாயின், செடியாலாயது பழமென்றும், பழத்தாலாயது ருசியெனறும் ஆகுமா? வேறா? அதைவிடுத்து செடி வேறு, பழம் வேறு; பழம் வேறு ருசி வேறு என்றுவது அல்லது செடியே பழம், பழமே ருசியென்றுவது சாற்றக்கூடுமா? அன்றியும செடியைத்தவிர பழமுண்டா? பழத்தைத்தவிர ருசியுண்டா? இல்லையே. ஐயா! நாம் ருசியைமாத்திர முணர்ந்தோமென்றால், ருசி பழத்தைவிட்டிருக்கற்பாலதோ? பழம் செடியையன்றிக் கனியக்கூடுமா? கூடாதே. அதுபோல "என்மனம்" "மனோவியாபாரம்" என்னும்போதும் உடலாலாயது மனமென்றும், மனத்தாலாயது வியாபாரமென்றுங் கொள்ளாமல் மனதைப் பிரத்தியேகப்படுத்த முயல்வது, மணியை வேறு ஓசையை வேறாக்க முயல்வதுபோலும், கூரையேறி கோழிபிடிக்க வகையறியாத குரு ககனத்தைக்கீறி கைலாஸத்திற்கு வழிகாட்டியதை யொக்கும், ஒக்கும். நிற்க.

கடவுள், ஆன்மா, அத்வைதம் முதலியவற்றின் உற்பத்தியை எச்சமயத்தவரேனும் அறிந்திரார். ஆகையால் அவற்றை யில்லையென்பது சரியன்றென்றார் சாஸ்திரியார். அங்ஙனமானால் மேற்குறித்தவற்றைப் பெயர் மாத்திரத்திற் பொருள்களென மதித்து அவற்றின் உற்பத்திக்குச்சென்று அது தெரியாமையால் அவற்றைப் பொருளெனச் சம்மதிக்க என்ன சம்பந்தமுண்டு? அல்லது அதுமாத்திரஞ் சரிதானா? ஒன்றின்பெயரைக் கேட்டமாத்திரத்தில், பரீட்சைசெய்யாமல் அதனைப் பொருளென மதிப்பாரா விவேகிகள்? மேற்கூறியவை பொருட்களா யிருக்கும்பட்சத்தில் அவற்றைப் பொருளென ஸ்பஷ்டமாய்க் காண்பியாமல் கிளறிக்கொண்டிருத்தலேனோ? B.

மனம், ஜீவன், ஆன்மா, பரமான்மா ஆகிய இவை யின்ன பொருளென சாஸ்திரியார் பிரசங்கத்தினால் உணர்ந்தவர் யாவர்? பெயர்க்குப் பொருளை (வஸ்து) இன்னதென்றுணராமல் உரைப்பதால் என்ன லாபம்? தெரியாதவர்கட்குத் தெரியப்படுத்தவந்த சாஸ்திரியாரே குழப்பிவிடுவாரானால், சிரவணிகர் என்னதான் செய்வர்? கேவலம் சமஸ்கிருத மொழிகளையே அதிகப் பிரயோகஞ்செய்ததால், அதவ[illegible] கல்வியில் தேர்ச்சியில்லாச் சிலர்க்கு ஆ! ஆ! சாஸ்திரியார் வெகு நன்றாய்ச் சொன்னார், எல்லாமதங்களையும் அதப்படுத்திவிட்டார், மூச்சிவிடாமல் சொற்களைப் படபடவெனப் பறக்கவிட்டார் என்பர்; சிலர்க்கோ போனதும் வந்ததுந் தெரியும், அங்கே நடந்தொன்றுந் தெரியாதென்றும், எண்ணமாத்திரமேயொழிய வேறல்ல. ஆனால் கற்றோர்க்கு அவ[illegible]ர் பாஷை விளங்கியிருக்குமேயொழிய பொருள்பட்டிருக்குமென்பது சுத்த பொய்யாய் முடியும் என்பதற்குச் சந்தேகமேயில்லை. வேண்டுமானால் சாஸ்திரியாரிடமிருந்து நீ ஒரு விடை பெறு, பின்னர் வெளிப்படுத்துகிறேன் பொறு. நிற்க.

சூரியனைச் சுற்றிவருகின்ற விந்த பூமி அநேககாலந்தொட்டு உருண்டு உருண்டு வருகின்றமையால், வண்டிசக்கரம் உருள உருள தேய்வடைவதைப்போல இந்த பூமியுந் தேய்வடைந்திருக்கின்றதென்றும் அதனால் பூமியின் பளு கு[illegible]ந்து இரவியின் ஆக்ருஷ்ணசக்தியினால் மேல்நோக்கி ப[illegible]லோன் சமீபத்தில் சென்றிருக்கின்றதென்றும், ஆ[illegible]தான் பூமிக்கு உஷ்ணம் அதிகரித்து ஜீவர்கள் ஆயுளையும் குறைக்கிறதென்றார்.

(இன்னும்வரு[illegible])

நவீன இந்தியாவைப்பற்றி.

ரிவரெண்ட் ஜி. எம். கப்பன் பாதிரியாரவர்களுடைய

உபந்நியாசத்தின் [illegible]ரம்.

தற்காலத்தவர்கள் வெகு பாடுபட்டுத்தான் இப்போ[illegible] இந்தியாவைத் தங்கள் முன்னோர்கள் காலத்து இந்தியா[illegible]ன்று தெரிந்துகொண்டார்கள். தெரிந்துகொண்[illegible] பின் சில விஷயங்களிலே தற்காலத்தைப்பார்க்கிலும் முற்[illegible] சிறந்திருந்ததென்று கண்டறிந்தார்கள. இந்தியாவின் தற்[illegible]லநிலையையும் முற்காலநிலையையும் யோசிக்கையில், நான்கு பக்கங்களிலும் இப்போது பிரத்தியட்சமாயிருக்கிற மாறு[illegible]ல்கள் இன்னவிதமாயுண்டாயின வென்பதைப்பற்றி அதிப[illegible]யிக்காமற்போகார்கள். இந்தியா ஜயிக்கப்பட்ட காலத்து மௌடிகம் மிகுதியாயிருந்தது, சீர்படத்தொடங்கினது அன்புதான்; அதுமுதலாய் இந்தியாவிலே உண்மையான [illegible]துபுது விஷயங்கள் உதயமாயின; அதின் மக்களுக்கு [illegible]க சுயாதீனமுமுண்டாயிற்று. இந்தியாவானது பூர்வகா[illegible]தைப்பார்க்கிலும் இக்காலத்தில் அதிக விர்த்தியடைந்தி[illegible]கிறதென்பது ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கதே. அப்படியாவதற்கு[illegible]க் கல்விச்சகாயம் மிகுதியாயிருந்தது. கல்விகற்ற பெ[illegible]ளின் சங்கியையும் விர்த்தியாயிற்று. வித்தியார்த்திகளுக்[illegible]ப் படிப்பிக்கும் விஷயமும் மாறிற்று. முற்காலத்தில் பூ[illegible] முக்கோணவடிவாகவாவது பரப்பான வட்டவடிவாகவாவ[illegible]திருந்ததென்று கற்பித்தார்கள். அதை இப்போது நம்புவ[illegible]ரொருவருமில்லை. பூமி உண்மையான அளவுக்கு நி[illegible] 100,000 - பங்கு பெரிதா யிருந்ததாகவும், 6,072 - மைல் உயரமுள்ள விந்தையான மேருமலை யொன்றிருந்ததாகவ[illegible] பூர்வீகர்கள் கற்பித்ததுபோல இக்காலத்தவர்கள் கற்பி[illegible]தில்லை. சந்திரனைப்பார்க்கிலும் சூரியன் பூமிக்கு அதிசமீப[illegible]

B. முசாமுகி என்று ஓர் கற்பனாவார்த்தையைச் சொன்[illegible]ல் அப்பெயருக்கு ஓர் பொருளுண்டென்றதால் சா[illegible]திரியார் வாதிப்பார்போலும்!

திலிருந்ததென்றும், மழை சந்திரனிடத்தி லிருந்துவந்ததென்றும் தற்கால வானசாஸ்திரிகள் ஒருக்காலுஞ் சொல்லார்கள். பூர்வீகபண்டிதர்கள் பூண்டுசெடிகளை சாமானியமானவையும் விசேஷமானவையுமென இரண்டுவகையாக வகுத்தார்கள். தற்காலத்தவர்களுக்கோ செடி செட்டுகளைப்பற்றி உரித்தான சாஸ்திரமிருக்கிறது. பூர்வீகபண்டிதர்கள் சரீரத்திலே ஆறு (ஆறாதார) சக்கரங்களும் வயிற்றிலே ஆமையும் சிரசிலே அம்சமுமிருந்தனவென்று விந்தையான சாஸ்திரஞ் சொல்லிவந்தார்கள். அந்த சாஸ்திரம் இப்போது ஒழிந்துபோகவே போயிற்று, மறுபடியும் வராது. ஜனசமூகவிஷயத்திலும் இந்தியாவானது பூர்வகாலத்தைப்பார்க்கிலுந் தற்காலத்தில் அதிக பிரயோசன மடைந்திருக்கிறது. அக்காலத்தில் சூத்திரர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகலாகாது, பிராமணர்கள் சட்டைபோடலாகாது, சுருட்டுப்பிடிக்கலாகாது. இக்காலத்திலோ சில பிராமணர்கள் பூட்ஸ் தரித்தார்கள், முனிஷி முதலிய உத்தியோகஸ்தரானார்கள்; கப்பல் யாத்திரையுஞ்செய்தார்கள். ஜாதியாசாரம் அனுஷ்டிப்பதாக வீட்டில்மாத்திரம் நடிக்கப்படுகின்றதேயல்லாமல் வெளியிலில்லை. பழயசித்தாந்தப்படி அநேக பிராமணர்கள் சண்டாளர்களும் அநேக சண்டாளர்கள் பிராமணர்களுமானார்கள். சூத்திரன் பிராமணனுக்கு அடிமையாதலால் அவனுக்குச் சொத்து இருக்கலாகாதென்பதுபற்றி அவனிடத்திலிருந்து பிராமணன் சொத்தைப் பறித்துக்கொள்ளலாமென்று மனுவானவர் விதித்திருந்தார்; இந்தக் கவர்ன்மெண்டார் மனுவைத்திருத்தி சில வருஷங்களுக்குமுன்னே மேலான சட்டங்களேற்படுத்தினார்கள். முற்காலத்திலே ஸ்திரீகளுக்கு நீதிநடப்பிக்க ஒருவரும் எத்தனப்படவில்லை, தற்காலத்திலோ ஸ்திரீகளுடைய புனர்விவாகத்தைப்பற்றி வெகு முயற்சி செய்யப்படுகிறது. ஸ்திரீகளுடைய நிலைமையைப்பற்றி மிகுந்த கவனஞ் செலுத்தப்படுவதைப்பார்க்க வெகு சந்தோஷமுண்டாகிறது. இந்தியாவின் வாலிபர்களி[illegible]நேகர் ஜாதியாசாரத்தை யொழித்துவிட்டதாகச் சொல்[illegible]த் தைரியம்போதாமல், அதைப் பாராட்டிவருவதாய் நடி[illegible]பதைப்பார்க்க விசனமாயிருக்கிறது. அப்படி நடிப்பதினா[illegible]ல் யோக்கியதைக்குக் குறைவுநேரிடுகிறது. சிலவருஷங்க[illegible]ாய் தேசத்திலே நாகரீகம் நுழைந்ததனால் அநேக மாறுதல்கள் [illegible]ண்டாயிருக்கின்றன. தேசமுழுவதும் அப்படிப்பட்ட மாறுதலுண்டாக வேண்டுமென்கிற நோக்கம் வைக்காமல் [illegible]ற்றப்படி இந்தியாவைக்குறித்து யோசிப்பது வீண். [illegible]ஏகாலமாய் நாகரீக சம்பந்தமான யோசனையும் பிரய[illegible]ங்களும் வி[illegible]மாய் நடந்துவருகின்றன. தற்காலத்தி[illegible]பைகள் கூட்டவும், தந்திமூலமாய் காபரா[illegible]

[illegible]கள் எழுதவுந் தெரிந்துகொண்டார்கள். [illegible]லாங் கூடி, ஹிந்துக்களுக்குப் பின்னுங் [illegible]ாரம் வேண்டுமென்பதே. நாகரீக[illegible]ம் [illegible]திகாரம் பெறுவதற்குக் காலம் இன்னும் பின் [illegible]றது. ரிப்பன்பிரபு அவர்கள் சுயாதீனப் பிரதே[illegible]ன ஏற்பாட்டைக் குறிப்பிட்டதினாலேயே இந்தி[illegible] கல்விமான்கள் வெகு மதிப்புவைத்து அவருக்[illegible] நன்றிகூர்ந்த பத்திரங்களெழுதிக்கொண்டார்கள். அப்ப[illegible]ப்பட்ட அதிகாரம் இத்தேசத்திற்கு இன்னமுதவாது. ப[illegible]யபடி கிராமபஞ்சாயத்து ஏற்பாட்டை ஸ்தாபிப்பது உத்[illegible] அந்த ஏற்பாட்டினால் வீண்வழக்கு லஞ்சப்பிரதான[illegible]ளுக்கு இடமுண்டாகாது. ரிப்பன்பிரபு அவர்கள் இத்[illegible] நன்மைக்காகச் செய்ததெல்லாம் நல்ல எண்ணத்தோ[illegible] செய்யப்பட்டதென்பதற்குச் ச[illegible]தகமில்லை, ஆயினும் [illegible] உள்ளபடி கடிதாசியின்மே[illegible]ல்மாத்திர மெழுதப்பட்[illegible]. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் பரவியிருக்கிற மிராசிதா[illegible]சிஸ்டத்தினால் வெகு கெடுதியுண்டாயிருக்கிறது. நா[illegible] சம்பந்தமான காரிய நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் பிரோ[illegible]வர்களில் தானறிந்திருக்கிற முக்கியமானவரொருவர் வலிது-ய அதிகாரத்துக்குட்பட்ட குடிகளை வெகுவாய் [illegible]ந்தப்படுத்தினவர். ஜாதி ஏற்பாடொழிந்து, ஸ்திரீகள் [illegible]ல்வியறிவால் மேன்மையடைகிறவரையில், இந்தியாவின் [illegible]ளுக்குத் நாகரீக சம்பந்தமான அதிகாரங் கொடுக்[illegible]ாதென்று சொல்லி, உபன்னியாசகர் சபையாவோ[illegible]கி, யாவரும் ஒன்றுபட்டுச் சாதிக்கட்டுப்பாட்டை [illegible]க்க முயற்சிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்[illegible]

A. M.

சீர்திருந்தாத பிராமணர்கள்.

[illegible]இந்தியன் ஸ்பெக்ட்டேட்டர்' என்னும் இங்கிலீஷ்பத்தி[illegible]யில் கூறியிருக்கிற சங்கதியாவது:—இந்துக்களுக்குள் சீர்திருத்த முண்டுபண்ண முயலுகிறவர்கள் யோசிக்க [illegible] விஷயமொன்றிருக்கிறது, குஜராத்திதேசத்திலுள்ள நாகர் பிராமணர்கள் சகல விஷயங்களிலுஞ் சிறந்தவர்களே. அவர்களில் கல்விகற்றவர்கள் ஆடவருள் நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றெட்டுபேரென்றும், பெண்டிருள் நூற்றுத் தொண்ணூற்றி ஜென்ருபேரென்றுஞ் சொல்வது வெகு புகழ்ச்சியே. இந்த அபிவிர்த்தியானது நன்றாய் வாசித்தவன் கனவுகாணுவதற்கும் மிஞ்சினதாகவே யிருக்கிறது. இந்தக் கணக்கானது - குஜராத்தி பத்திரிகையில் குறித்திருக்கிற ஜனசங்கியை ரிபோர்ட்டின்படி (சாமானியமாய் எழுதப் படிக்கக் கற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களுஞ் சேர்ந்து) உண்டானதொகைதான். ஆயினும, கொஞ்சகாலமாய் இந்த நாகர்கள் என்ன சீர்திருத்தந்தான் செய்தார்கள்? ஸ்திரீகளின் புனர்விவாகத்தைத் தங்களுக்குள் நடத்திவராவிட்டாலும், அதைச் சரிதானென்றாவது ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களா? அப்படிக் கொன்றையுங்காணோமே. சுறுசுறுப்பான தங்கள் வாலிபச்சிறுவர்களை இங்கிலாந்துக்குப்போய் வாசித்துவரும்படி யனுப்புவதற்கு என் இன்னும திடங்கொள்ளவில்லை. அநேக வருஷமாய் அதைக்குறித்து யோசித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். இரண்டுவருஷத்திற்குமுன்னே ஜனகார்நபாபு அவர்கள் தமது நாகர் குடிகளுக்காகப் பயணச்செலவு 'ஸ்காலர்ஷிப்ஸ்' என்னுஞ் சில வர்த்தனைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வர்த்தனைகளை யின்னும் அனுபவிப்பவர்களைக்காணோம். அந்த ஜனங்களில் முதியோர்கள் தங்கள் குருக்கள்மாரோடு கலந்துபேசி, அதுவிஷயத்தைப்பற்றிப் பெருத்த யோசனை செய்வதாய்ச் சொல்லியிருந்தார்கள்; இளையோர்களோ 'எல்லாம் முடிவாய்விட்டன, இங்கிலாந்துக்குப் போகவேண்டியவர்கள சித்தமாயிருக்கிறார்கள், நிராவிக்கப்பலையும் அதைச்செலுத்த இந்துக்கப்பலாள்களையும் மற்ற வேலைக்காரர்களையும் அமர்த்தி முடிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது, இந்தியாவிற்கு நல்லகாலம் வந்துவிட்டது' என்று (முட்டைப்பணியாரம்போல்) எழும்பிக் குதித்தார்கள். சில இந்துபத்திரிகைகளும் அவ்வாறே குதுகுலித்தெழுதின. இப்போது இரண்டுவருஷகாலம் கழிந்துவிட்டது; சீர்திருத்துவோரும் கப்பற்காரர்களும் வேலைக்காரர்களும் குருக்கள்மாரும் முதியோர்களும் வெளிவந்த அடையாளத்தைக்காணோம். அந்த எண்ணம்மாத்திரம் அழிந்துபோகாமலிருக்கிறதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; ஆனால் அது நிறைவேறுவதுமாத்திரம் எப்போதும்போலவே தலைதூரத்திலிருக்கிறது. மனப்பால் குடித்துக்கொண்டிருக்கிற நமது நேசர்கள் இன்னும் மனப்பால் குடித்துக்கொண்டும் கனவுகண்டுகொண்டும் சர்ச்சை செய்துகொண்டுமே யிருக்கிறார்கள். பன்னிப்பேசுவதேன், இன்னும் அவர்கள் யோசித்துக்கொண்டுதா னிருக்கிறார்கள். உறுத்திக் கேட்போமாகில், பிரிட்டன் தேசத்துப் பூர்வீகர்கள் உடம்பில் வர்ணந் தீட்டிக்கொண்டு மிருகப்பிராயிகளா இருந்தகாலத்தில், இதை- அதை மற்றதையெல்லாஞ்செய்த ஆரிய சூரர்களாகிய தங்கள் பூர்வீகர்களின் குணாதிசயங்களை யெடுத்துக்காட்டி தங்கள் குறைவை மறைக்கத் தலைப்படுகிறார்கள. குஜராத்தித் தேசத்து நாகர்கள் மொத்தத்திலே சிறந்த ஜாதயார்தான், மிகுந்த சரீரவலுவும் மனோதிடமுமுடையவர்களே. ஏதோ சில ஏற்பாடுசெய்துகொண்டு அந்தப்படி அவர்கள் சீக்கிரத்திலாவது பொறுத்தாவது கப்பலில் போகத்துணியலாம். இந்தப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முடிவிற்குள் அவர்கள் பந்தடித்தல், ஒற்றைச் சக்கரவண்டிச் சவாரிசெய்தலையும கற்றுக்கொள்ளலாம். ஜனங்களுக்குள் சீர்திருத்தமுண்டுபண்ணுவதைக்குறித்தும முக்கியமாய புனர்விவாகத்தைக் குறித்தும அவர்களுக்குச் சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை. அவர்களைச் சூழ்ந்திருக்கிற நிஷ்பலமான சங்கதிகளினாலே அவரவரும் தனித்து முயற்சிசெய்ய அவர்களுக்குச் சுதந்தமாயக் கூடாமை. ;எதையாவது வெளிக்கெடுத்துப் பேசினால் தங்களைப் பேயர்களாய் நினைப்பார்களென்கிற பயத்தினால் அவர்கள் வெளிக்குவந்து பேசுவதில்லை. சீர்திருத்துவது அவசியமென்று தாங்கள் அறிந்திருந்தும், விவாகச்சடங்குகளைத் திருத்தச் சக்தியில்லாத பிறவி ஆசிரியர்களென்றும் பிறந்தபோதே நாகரீகச் சூழ்ச்சியோடு பிறந்தவர்களென்றும் இவர்களைச் சொல்லவேண்டும். A. M.

இந்துப்புருடரும், பெண்களும்.

இந்துப்புருடரும், பெண்களும், ஒருவர்க்கொருவர் அன்னியோன்னிய சமரச சந்தோஷவாழ்க்கையை அடைந்து வாழ்ந்துவருதலே நலமென்பது இக்காலத்துள்ள இந்துக்கள் சிலரோருடைய துணிபாம். இவ்வண்ணத்துணிபு ஆதிகாலந்தொடங்கி நிகழ்ந்து வந்ததாவென யோசிக்குமிடத்து இல, ஏனெனின், தொன்றுதொட்டு வந்த இந்துக்கள், அவர்களுடைய நடவடிக்கையால் ஏற்படுத்திவைத்த நூல்களினும், அதனை அப்யசித்தனுசரித்துவரும் தற்காலத்திய பல இ

ந்துக்களுடைய மனத்திலும் அவை பதியா? ஆங்கிலேய நூல்களையும், சட்டங்களையும், நடவடிக்கைகளையும் அரசரிப்போர்களுக்கு ஆணி யணித்ததுபோற் பதியும். ஆனால் இவ்விஷயங்கள் ஆங்கிலேயருக்கே தகுதியாமாயினும், அதனை நம்மனோரும் ஒருவழியில் அனுஷ்டிப்பது நலமே. இவ்வாங்கிலேய வரசாக்ஷியில் புருஷர்கள் எவ்வண்ணம் ஆங்கிலேயரைப்போல் நடையுடை பாவனைகளின் பிரவேசித்தார்களோ! அவ்வண்ணமே பெண்களும் பிரவேசிக்கத் துணிபுகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை இந்துக்கள் தடுப்பவர்களானால், பரிபவத்துக்குள்ளாவர்களேயொழிய, அவர்கள் எண்ணம் நிறைவேறாது. ஆகையால் இந்துக்கள் தங்களுடைய பெண்களையும், பிள்ளைகளையும் இக்காலத்திய நடவடிக்கைகொண்டே நடத்தல்வேண்டும். இதுபற்றிய விஷயங்களுக்கு தங்கள் தங்கள் எண்ணங்களை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டு விவாதங்கொண்டு எத்தனைகாலம் மண்டையுடைய சண்டையிட்டுக்கொண்டாலும் முடிவுபெறாது. இவ்விஷயமாக இருதிறவருக்கும் பிரமாண உபமானங்கள் வேண்டுமானால் நமது நூல்களிலேயே சாலவுங்கிடைக்கும். ஆகையால் மானுஷீகர்களுக்கு அத்தியாவசியகமாக வேண்டற்பாலனவாகியும், கல்விக்கு ஆதாரமாகியுமுள்ள இலக்கண நூலார், அவ்விலக்கணத்தை நிர்வகிக்கும்பொருட்டு எவ்வளவோ சூத்திரங்களை சொல்லிக்கொண்டுபோன அந்நன்னூலாசிரியர் கடையில் பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும், வழுவல் காலவகையினானே" என்று முடித்துவிட்டாரேயன்றி, முகிவுபடுத்திலர், ஆகையால் நம்மனோர்கள் பரம்பரையாக அநுஷ்டித்துவரும் மதாசாரங்கள் எவ்வளவிருந்தபோதிலும், அவைகளில் முக்கியமான அமிசங்களைக் கைக்கொண்டு, முக்கியமில்லாதவைகளைக் கழித்தும் நடந்துகொள்ள வேண்டியது நம்முடைய கடமையாயிருக்கின்றன. இவற்றில் புருடர்களுக்கும், பெண்களுக்கும் அத்தியாவசியகமான விஷயங்கள் சிலதுள. அவையாவன.

1-வது. கல்வி.

2-வது. கூடிவாழ்தல்.

3-வது. உறவினர் பொறாமை நீக்கல்.

4-வது. விவாகமுறைமை.

ஆனால், இவைகளை மொத்தமாக எடுத்துச் சொல்லிவிட்டோமென்று யாவரும் கலங்குதல் கூடா? அவைகளுள்ளும் பேதாபேதங்கள் பலவுள. அவைகள் நமது இந்துசாஸ்திர சம்மதமாகவே யிருக்கும். அவைகளின் கருத்துகளையும், நடவடிக்கைகளையும் எமது கருத்தினையும் சர்வஜன சம்மதமாகவே எடுத்துக்கூறுவாம். ஆனால் யாம் கூறும் விஷயங்களைக்கண்டு, பிரமசமாஜ மதத்தினுடையவும், கிறீஸ்து மதத்தினுடையவும், நாஸ்திகமதத்தினுடையவும் ஆகிய கொள்கைகள் என்று எண்ணுதற்கூடாது. அவை இந்துக்களுடைய பூர்வசரித்திர சம்மதமாகவே யிருக்கும்.

1-வது. கல்வியென்னும் அறிவை புருடரும், பெண்களும் அனுசரித்தலே வேண்டும். ஆனால் புருஷர்களே கல்வி கற்கற்குரியார் என்று சிலரும், பெண்களும் கல்வி கற்கற்குரியார் என்று சிலரும் வாதித்து வருவர். இவ்வாதம் எட்டுணையும் பொருந்தாது. நமது பூர்வீக இராஜஸ்திரீகள் முதல் பிச்சையெடுத்துண்டு காலங்கழித்த பெண்கள் வரையிலுள்ள கீழ் அந்தஸ்தினரும், தாரதம்மியமின்றி கல்வி கற்றுக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் புருஷரோடு கூடி வாழ்ந்தாரென அவ்வக்காலத்திய சரித்திரங்களா லறிகிறோம். பெண்கள் கல்வி கற்றதினால், சோரஸ்திரீகளாகவும், புருஷர்களை மதியாதவர்களாயும் ஆய்விடுகிறார்களென்றும் கூறுவர். அப்படிபோலவே புருஷர்களும், கற்றும் கல்லாத இழிஞராய் வாசம்பண்ணுவதும் நாம் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காணுகிறோம். ஆகையால், இதுவிஷயத்தில் பிரயோஜன மற்றவைகளைப் பிரமாணமாக காட்டிக்கொள்வதில் பிரயோஜனமின்று. ஆனால் முன்னைய நாளில் கல்வி கற்றுவந்தவர்கள் இதுகாறும் ஏன் பரம்பரையாகக் கற்றுக்கொண்டுவரவில்லை என்று கேள்வி உதிக்கும். அப்படியாயது புருஷனுடைய ஆலிங்கனத்திற்குப் பெண்ணானவள் தனது அவயவ முழுமையும் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டிய காலம் ஒன்று நேரிடுகிறபடியால், அப்பெண்ணானவள் தனது கல்வி சாமார்த்தியத்தினால் புருஷனை அலக்ஷியஞ்செய்து சேராது தமதிஷ்டப்படி திரிந்து பிரஜாவிருத்தி மாழ்குமதைக்கண்டு அக்காலத்திலுள்ளோர். "பேதைமையென்பது மாதர்க்கணிகல" மெனவும், "நுண்ணுணர்வுடையார் நூலொடுபழகினும், பெண்ணறிவென்பது பெரும்பேதைமைத்தே" "எண்ணறக்கற்று எழுத்தறவோதினும் பெண்புத்தி பின்புத்தி" "சேலைமேல் சேலைகட்டித் தெய்வரம்பையானாலும், ஓலைமேலெழுததாணி பூணும் பெண்ணாகாது" என்று பெண்களை இழிவுபடுத்தினது மன்றியில், "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யுமழை" என்று பெண்ணை புருஷருக்கு ஐக்கியமாக்கித் தொண்டுசெய்து வரும்படியாகவும் செய்துவிட்டனர். ஆனால் அக்காலத்தில் அனேக கவிஸ்வரிகளிருந்து வந்தமைக்கு ஐயமின்று. ஆயினும், அனந்தம் ஸ்திரீகள் கற்றும் கயமைத்தனம் நீங்காமை யிருந்தமையால் எல்லாருக்கும் ஒரே கதியாயது. ஆனாலும் இக்காலத்திலும் எவ்வளவு பெண்கள்தான் படித்தாலும், அவாளில் விசேஷமாக படிப்புக்கேற்ற நன்னடக்கையற்றுத் திரிகிறார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் நம்மாற்கூடியவரைக்கும், புருஷரிற் சிலர் கற்றும் கயவராய்த் திரிகிறார்கள் என்பது தெரிந்தும் எப்படி கற்கச் செய்கிறோமோ! அப்படிபோலவே பெண்களும் கற்கச் செய்துவிடுதல் நம்முடைய கடன்.—வேலூர் ஜனாநுகூலன். (இன்னும்வரும்.)

உலோபம்.

ஐயா, இகலோக பரலோக சுகங்களுக்கு அவசியமானது பொருளென எவருமே அறிவர். இவ்வளவு முக்கியமாயிருப்பதாலும், இதையன்றி ஒருகாரியமும் சித்தியாகாதாகையாலும் "திரைகடலோடியும் திரவியம்தேடு" என ஔவை கூறினார். இவ்வண்ணம் தேடினபொருளைக்கொண்டு அடையவேண்டிய பயனை யடையாது இப்பூமியில் வைத்துவிட்டுச் செத்துப்போகும் உலோபிகளைப்பற்றி யாதுரைப்போம். தாமும் அநுபவியாது பிறர்க்கும் ஈயாது என்றும் சாகாமல் பொருளைக் காத்திருப்போமென எண்ணி எண்ணி ஏமாந்து இறுதியில் எவனெவனோ கொள்ளைகொள்ள இழந்துவிட்டு இறந்துபோகும் ஈயாலோபிகளுக்கு என்று புத்திவருமோ? "படிப்பது திருவாசகம், இடிப்பது சிவன்கோவில்" என்றபடி வண்ணம் வண்ணமாக வேதாந்தம்பேசிப் பொங்கிவழிந்து முடிவில் பணத்தினிடத்துமாத்திரம் பல்லைக்கடித்து கழுத்தை யறுத்துக்கொண்டாலும் இரக்கமின்றி வன்கண்ணராய் நின்று ஒருகாசும் கொடாமல் இப்பூமிக்குச் சுமையாய்க் கிடப்பது விருதாவே, பொருளைத் தக்க விஷயங்களில் தக்கபடி செலவிட்டு ஏழைகளைக் காத்துப் பரோபகார வழிவாய்நின்று புகழுடம்புபெற்று வாழ்வதைவிட்டு நாய் பூனை முதலிய மிருகங்களில் ஒன்றாய் இருந்து வாழ்வதில் யாது பயன். சதையும் பணமும் ஒன்றெனக்கருதும் லோபிகள் பணத்தைவிட்டு எங்ஙனம் செத்துப்போவரோ? அந்தோ அந்தோ! இப்படிப்பட்ட பாவிகளை எமன் என்று வருவானென நோக்கி வந்தவுடன் நல்லவிருந்து வந்ததென அகங்களித்து தன்னிடமிருக்கும் நரகமெல்லாம் இவனுக்கே சொந்தமாகவிடுவான். அக்காலத்தில் பழையலோபத்துவத்தை நினைத்து நினைந்து அழுதால் தீருமா? இப்போவிரு[illegible] துவாழ்ந்து ஆஸ்திபோக மீதியைத் தரு[illegible] வர் மனங்களிக்க அக்களிப்பைக்கண்டு [illegible] உ[illegible]பியாய் மானிடசரீரத்தை எடுப்பதை[illegible] டலெடுப்பது நன்றாமே. உலோபமுள்ளவனிடத்தில் [illegible] யிருக்கமாட்டாது. உண்டெனின், அது சால[illegible] ன நன்மையாயிராது. உலோபிக்கு இரக்கமி[illegible] த்தைவிட்டு ஒருநன்மையும் ஜீவியாது. இ[illegible] சுதேசமித்திரன்.

வர்த்தமானம்.

உண்மையான மதப்பிரசித்த சங்கம்.—சென்றவார[illegible] லே திருவல்லிக்கேணி தங்கைகொண்டான் மண்டபத்[illegible] ஒரு பெருஞ்சபை கூடினார்கள். அதில் விசிஷ்டாத்வைதத்தைப்பற்றிப் பிரசங்கமொன்று எழுதி வாசிக்கப்பட்ட[illegible] பல இந்துமதக்கோட்பாடுகளுள் விசிஷ்டாத்வைதமே [illegible] மையானதென்று இனித் தேறுகடையாரும்போலும். [illegible] ஷ்டாத்வைத சித்தாந்தப்படி ஈஸ்வரனும் சித்தும் (ஆ[illegible] அசித்தும் (வஸ்து) என மூன்றும் தனித்தனி வெவ்வே[illegible] பதார்த்தமென்றும், ஈஸ்வரனும் சித்தும் உணர்வுடைய[illegible] வென்றும், அசித்து உணர்வற்றதென்றும், ஈஸ்வரன் நி[illegible] யனாகிய ஆண்டானென்றும், சித்து நித்தியமாகிய அ[illegible] யென்றும் கூறப்பட்டது.—ஈஸ்வரனென்றும், ஆத்மா[illegible] றும், வஸ்துவென்றும் வைத்துக்கொண்டு கதையை ந[illegible] வதாயிருந்தால் வேண்டியமட்டில் நடத்தக்கூடும். [illegible] ச்செய்யாமல் ஈஸ்வரன் என்பது யாது, ஆத்மா சரீர[illegible] ன்றியபோது தோன்றி, அழியும்போது அழிந்துபோகி[illegible] அல்லது நித்தியத்துவமுடையதோ, வஸ்து எவ்வாறு[illegible] யிற்றோ வென்கிற சங்கையை முன்னே தீர்த்துக்கொ[illegible] வேண்டும்.

A. M.

Printed and Published for the Proprietor at th[illegible]
AUTHI KALANITHI PRESS,
No 6, Natoo Pilliar Covil Street, MAADRS[illegible]